

καμίσιον

Δευτέρα, 4 Μαρτίου 2013

5:07 μμ

Σημασία:

Ένδυμα από λευκό λινό ύφασμα που συνήθως φθάνει μέχρι τα γόνατα και το γυναικείο ακόμη παρακάτω, κα που φοριώταν κατάσαρκα.

Βλ. Vocabolario Etimologico della Lingua Italiana - Ottorino Pianigiani.

Quella veste bianca di panno lino per solito lunga dal collo fino al giocchio e per le donne anche più, che portasi generalmente sulla carne.

Όμως είναι γνωστόν τοις πασι το υποκάμισον ή πουκάμισο. Δηλαδή το κατωθέν του καμισίου φερόμενον ένδυμα.

Εγκυκλοπαιδικά:

Μικρό φελώνιον . Σ' ένα τυπικό του 10^{ου} αι αναφέρεται ότι ο ψάλτης του Ακαθίστου πριν να αναβεί εις τον άμβωνα φορεί το φαίλιον ή το καμίσιον. Του το παραδίδει ο επίσκοπος.

Προφανώς το καμίσιον δεν φοριώταν κατάσαρκα αφού υπάρχει η λέξη υποκάμισον. Είναι αδύνατο να φάντασθουμε ψάλτη να κανει στριπτήζ δημοσίως για να φορέσει κατάσαρκα το καμίσιον.

In this miniature the protopsaltes wears the **kamision**. According to a tenth century typikon of the Great Church preserved in Dresden, the cantor who sang the Akathistos received the **kamision** from the hands of the bishop before he ascended ...

Veste bianca lunga fino ai piedi, di solito fermata ai fianchi dai cingolo. La si mette per la S. Messa e per le celebrazioni liturgiche più importanti
Ποδηρες λευκο αμφιο στερεουμενο συνηθως με το cingolo. Το φρει ο ιερεας κατά την θεια λειτουργια η σε άλλες σημαντικες θρησκευτικες τελετες.

[Dizionario liturgico](#)

Screen clipping taken: 2/10/2012 6:25 μμ

Ξενογλωσσα

Ιταλικά

camicia *rum.* *camesa, camasa*; *prov. sp. e port.* *camisa*; *fr.* *chemise* [presso l'*ant. chainse camice*]; dal *b. lat.* **CAMISIA** che trovasi in S. Girolamo nel senso di *veste usata da' militari* e vuolsi essere stata voce del linguaggio popolare, proveniente dalla Gallia, che lo avrebbe attinto dalla Germania: *a. a. ted.* **CHAMISIA**, *got.* **HAMEI-GHJA**, **HAMITHIO**, da una *rad.* **HAM** *vestire*, l'onde anche l'*a. a. ted.* **HAMIDI**, **HEMIDI**, *nod.* **HEMD** *camicia*; quali voci trovano riscontro nel celto: *cimb.* **CAMSE**, *ant. irl.* **CAIMMSE** *specie di lunga veste*, *ant. gael.* **CAIMIS** *camicia*. — Altri propone l'*arab.* **ḲAMIḤ** *tunica* (che cfr. con **QOMSON** *camicia*) che leggesi nel Corano, ma non trova riscontro in altri linguaggi semitici e che l'Mann riferisce al *sscr.* **KSHAUMA** *lino*,

α) che leggesi nel Corano, ma non trova riscontro in altri linguaggi semitici e che l Mann riferisce al *sscr.* KSHAUMA *lino, toffa di lino*, lo che morfologicamente non sembra corretto a qualche dotto filologo. Isidoro dà per origine il *b. lat.* CÀMA *letto rimasto nello spagnolo e nel portoghese] per essere veramente la veste con la quale si dorme).* — Quella veste bianca di panno lino, per solito lunga dal collo fino al ginocchio e per le donne anche più, che porasi generalmente sulla carne.

Deriv. *Camiciétta; Camiciàio; Camiciàta; Cami-ino-a; Camiciòtto; Camiciuòla.* Cfr. *Càmice.*

Γαλλικά

chemin-de-fer. *Chemise*, adopted from OF-F, comes from LL *camīsa*, var *camīsia*, a shirt, itself prob either through C from Gmc **kamītya* (cf OHG *hemidi*, G *Hemd*); or from C (whence the OHG ?), cf Ir *caimis*, OIr *caimse*, W *camse*, Cor *cams*, tunic, smock, shirt, shift, priest's alb (cf Br *kamps*), with PC r **cam-*, to cover (the body), as Malvezin proposes; or, most prob, from LGr *kamision*, var *kamason*, a kind of outer garment, ? a smock: all, however, from an IE r **kam-*, usu in exten-ded form **kamas-*, *kamis-*: cf (Walshe) the Skt *samulydn*, a woollen shirt. (The Ar *qmits*, cited by Sophocles, is presumably a borrowing.)

Στα ελληνικά υπάρχει και η καμιζόλα ή πουκαμίσα ως νυκτικό.

Λευκό ή πορφυρό λινό φαιλόνιο.

Patrologia greaca 155.396

Similar to this upper garment is the *kamision*. Symeon of Thessaloniki defines the *kamision* as a small linen phelonion, purple or white in colour (P.G. 155, 396). Fig

★ Κουμής =αλαβανικα πουκάμισο ^{1139.89}

Neil K. Moran - Singers in Late Byzantine and Slavonic Painting

Ετυμολογία:

Από το λατινικο **cama** κάμα

Που το

C. T. Lewis, Charles Short, LL.D. Oxford. Clarendon Press. 1879.

A Latin Dictionary

Ορίζει το **cama** ως «**μικρή κλίνη κοντά στο έδαφος**» < Ελλ. επίρρημα **χαμαί** (κατω στο έδαφος).

small bed near the ground, επικαλούμενο τον ορισμό του Ισιδώρου Orig. 20, 11, 2. Το καμίσι και η καμιζόλα είναι νυχτικά (ρούχα με τα οποία κοιμόμαστε). Βλ και:

Isidoro dà per origine il *b. lat.* CAMA: letto rimasto nello spagnolo e nel portoghese per essere veramente la veste con la quale si dorme.

Vocabolario Etimologico della Lingua Italiana - Ottorino Pianigiani.

Αντιθετα το Thesaurus tes hellenikes glosses: Caroli Labbaei Glossaria Graeco Τομ 11 σ.337

Καμήσιον ο επικαμάτων χιτών.(sic)

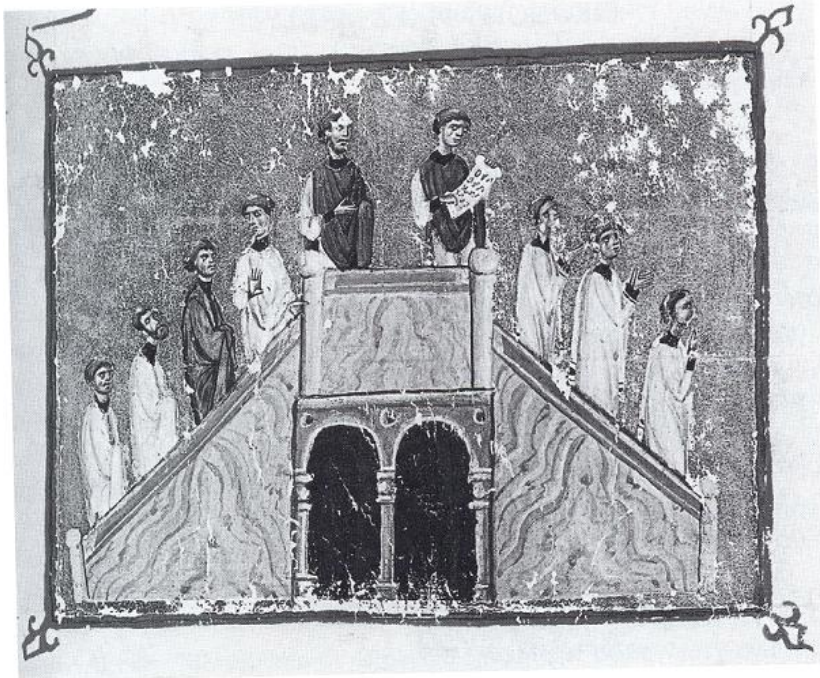
Που θα μπορούσε να διαβαστεί:

1. Καμήσιον ο επί καμάτων χιτών (για τους καμάτους, ρούχο εργασίας)
2. Καμήσιον ο επί καυμάτων χιτών (για τα καυματα, για τις μεγάλες ζέστες δηλ. ελαφρύ ρουχο)

Πιστευω ότι η κυρια σημασία (νυχτικό) πέρασε και σε άλλα ενδύματα που μοιάζαν με νυχτικά αλλά ειχαν άλλη χρήση και άλλο τροπο που φοριόντουσαν . πβλ πουκαμίσια (η) , καμιζόλα. Για αυτης της σημασιας, εξωτερικά συνήθως, ενδύματα δημιουργήθηκε και το υποκάμισον. Συνηθετο: ΣΙΔΕΡΟΠΟΥΚΑΜΙΣΟΝ = θώρακας Γαλλ. cuirasse ³³¹

Εικόνες:

[Βυζαντινοί Ψάλτες με καμίσια](#)

Ο προτελευταίος πάπας Βενεδικτος φοράει το καμίσιον

Χωρικοί κατά τον μεσαιώνα φέροντες καμίσια

Καμίσιον καθολικού ιερέα

Camice

Φράσεις:

Αλλάζει τις γυναίκες σαν πουκάμισα.

Δηλ. πολύ συχνά. Σημερινή εκφραση. Παλαιότερα αλλαζαν πουκαμισο από Πάσχα σε Πάσχα.

Τραγουδια - Ποίηση

Το **πουκάμισο** το θαλασσι
Μια φορουσα εγω και μια εσυ

Είμαι μάγκας το καυχιέμαι φίνο έξυπνο παιδί,
τις γυναίκες τις αλλάζω σαν **πουκάμισα**
και κορόιδο δε με πιάνει καμιά βλάμισσα.

Παροιμίες:

Αναφορές:

ἔχεις με ψιλονήτριαν, καὶ κάμνω τὸ λινάρι,
κάμνω ὑποκαμισόβρακα, στιβάζω τὸ βαμβάκιν'

---2---

Καὶ εἰσάγονται κατὰ τὸ πρῶτον σχῆμα δεύτερον βῆλον· οἱ τε ἀνθύπατοι καὶ πατρικιοὶ μετὰ τῶν ἑαυτῶν **καμησίων** καὶ τῶν λευκῶν χρυσοτάβλων χλανιδίων, καὶ ἀσπάζονται καὶ αὐτοὶ τοὺς δεσπότης, καὶ ἴστανται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὑποκάτω τῶν φορούντων τοὺς χρυσοῦς λώρους.⁵³⁸

Βιβλιογραφία

538:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤ' Ο ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΣ

DE CERIMONIIS AULÆ BYZANTINÆ

Εκδότης: J. REISKI

Ἔτος: 1829

1139

Τίτλος: ΑΛΒΑΝΙΚΑ - Ἡ ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΖΩΣΑΙ ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Συγγραφέας: ΛΟΥΚΑΣ ΜΠΕΛΟΣ

Εκδότης: ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ

Ἔτος: 2008